

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206985
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617206985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v spore žalobcov: 1/ Z. K., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom B. B. XX, a 2/ Ing. W. K., nar. XX. 6. XXXX, s trvalým pobytom B. B. XX, obaja zastúpení občianskym združením OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51147688 proti žalovaným: 1/ Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36854140, so sídlom Michalská 18, Bratislava, a 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ, s.r.o., IČO: 46141341, so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, zastúpený spoločnosťou advokátska kancelária - Marek Piršel, s.r.o., IČO: 47255498, so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie, že právne úkony výkonu záložného práva smerujúce k realizácii výkonu záložného práva sú neplatné, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000 eur a o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, na základe odvolania žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 21Csp/170/2017-192 zo dňa 2. októbra 2018 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch IV, V, VI :

- o zamietnutí žaloby v časti, ktorej sa žalobcovia voči žalovaným domáhali určenia neplatnosti zmluvy o záložnom práve č. ZN 29/040/2005 zo dňa 26.5.2005

- o zamietnutí žaloby v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali voči žalovaným primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000 eur

- o náhrade trov prvoinštančného konania.

N e d o t ý k a sa rozsudku vo zvyšku (výrok I., II., III.,)

Žalovaným 1) a 2) p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom:

- a) zastavil konanie v časti, v ktorej sa žalobcovia voči žalovaným domáhali určenia, že splátkový úver č. 88380-1432040 z 26.5.2005, ktorý poskytol žalovaný v 1. rade je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.),
- b) zastavil konanie v časti, v ktorej sa žalobcovia voči žalovaným domáhali určenia, že právne úkony výkonu záložného práva záložného veriteľa Československá obchodná banka, a. s., IČO: 36854140, so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 26.5.2008, sú neplatné (výrok II.).

c) zastavil konanie v časti, v ktorej sa žalobcovia voči žalovaným domáhali určenia, že sú neplatné právne úkony výkonu záložného práva na základe zmluvy o záložnom práve č. ZN 29/040/2005 zo dňa 26.5.2005 Aukčná spoločnosť s.r.o., IČO: 46141341, Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie X. J., obec X. J., okres Y., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, katastrálneho územia X. J., obec X. J., okres Y., rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parc. č. 1185/6, pozemok na parcele č. 1185/6, o výmere 483 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok na parcele č. 1185/7, o výmere 527 m², druh pozemku záhrada, nehnuteľnosti sú vo výlučnom vlastníctve K. X., F. XXX/XX, X. J., W. X., F. XXX/XX, XXX XX X. J., SR v podiele 1/1, (výrok III.),

d) zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobcovia voči žalovaným domáhali určenia, že zmluva o záložnom práve č. ZN 29/040/2005 zo dňa 26. 5. 2005 zo dňa 4. 4. 2011 je neplatná (výrok IV.),

e) zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcom primerané finančné zadost'učinenie vo výške 1.000 eur (výrok V.),

f) priznal každému zo žalovaných nárok voči žalobcom na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (výrok VI).

2. Okresný súd zastavil konanie v konkrétne vymedzených častiach (výroky I., II. a III.,) podľa § 145 ods.2 CSP z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami 1/, 2/ a v ďalšom štádiu konania rozhodoval už iba o zvyšnej časti žaloby v ktorej sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o záložnom práve č. ZN 29/040/2005 zo dňa 26.5.2005 a priznania primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1.000 eur voči žalovaným 1/, 2/, v tejto posudzovanej časti vyhodnotil okresný súd žalobu za nedôvodnú.

3. Vykonaným dokazovaním a aj na základe zhodných skutkových tvrdení strán sporu okresný súd konštatoval nespornú skutočnosť, že žalobcovia ako dlžníci 26.5.2005 uzatvorili so žalovaným v 1/ rade ako veriteľom spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 88380-1430040, na základe ktorej im bol poskytnutý úver, pričom na zabezpečenie záväzku žalobcov ako dlžníkov z predmetnej úverovej zmluvy bolo záložnou zmluvou o zriadení záložného práva č. ZN 29/040/2005 z 26.5.2005 zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam - rodinnému domu a pozemkom vo vlastníctve záložcov, osôb odlišných (K. X., bytom F. XXX/XX, X. J. a W. X., bytom F. XXX/XX, X. J.) od žalobcov.

4. Pokiaľ ide o žalobný návrh o určenie neplatnosti zmluvy o záložnom práve z 26.5.2005 súd poukázal na ustanovenie § 137 písm. d) CSP, ktorý stanovuje ako základnú podmienku prípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti, že takáto žaloba vyplýva z osobitného predpisu. Žiaden osobitný predpis však podľa názoru okresného súdu osobitne neupravuje možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti záložnej zmluvy dojedanej za účelom zabezpečenia záväzku z úverovej zmluvy. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pretože neplatnosť právneho úkonu, resp. právny úkon je právna skutočnosť. V bezprostrednej súvislosti s konštatovaným záverom, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP okresný súd odkazuje na Civilný sporový poriadok - komentár, autori - Števec a kolektív, vydavateľstvo C.H.BECK, rok vydania 2016, komentár k § 137 CSP, str. 505 a 506 (spracovaný autormi zúčastňujúcimi sa na tvorbe tohto procesného kódexu). Žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu nie je možné podľa názoru okresného súdu považovať za žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP o určenie, či tu právo je alebo nie je.

5. Pre prípad, že by právny názor v otázke aplikácie ustanovenia § 137 písm. d) CSP mal byť nesprávny a mala byť skúmaná existencia naliehavého právneho záujmu ako podmienky prípustnosti žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu, súd zdôraznil, že aj za tohto stavu by musela byť v tejto časti žaloba zamietnutá, pretože žalobcovia neboli účastníkmi záložnej zmluvy určenia neplatnosti ktorej sa domáhajú, naliehavý právny záujem na takomto určení môžu mať iba účastníci zmluvy, teda záložcovia, ktorí zmluvu uzatvorili a ktorých majetok je výkonom záložného práva na základe namietanej záložnej zmluvy dotknutý. Opačný výklad by znamenal absurdný záver, že žalobcovia sa môžu žalobou domáhať učenia neplatnosti akejkoľvek zmluvy, bez ohľadu na to kto ju uzatvoril.

6. Aj ďalší žalobou uplatnený nárok - o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 1.000 eur vyhodnotil okresný súd za nedôvodný. Poukazuje na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov, podľa ktorého jednou z podmienok pre úspešnosť takéhoto žalobného nároku je úspech spotrebiteľa pri uplatňovaní svojich práv na súde voči dodávateľovi. V súdnej veci vo vzťahu k ostatným

žalobným nárokom bolo konanie o žalobe pre späťvzatie zastavené, čiastočne zamietnuté, následne nebolo možné konštatovať úspešnosť spotrebiteľa/spotrebiteľov pri uplatňovaní práv, z tohto dôvodu aj návrh na priznanie primeraného zadosťučinenia vo výške 1.000 eur musel byť zamietnutý. Súd dodal, že žalobcovia vyslovene uviedli, že dôvodom pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie bola nemajetková ujma, ktorú utrpeli záložcovia, teda nie oni - žalobcovia. V prípade uplatnenia tohto nároku by potom boli aktívne vecne legitimovaní výlučne záložcovia a nie žalobcovia. Žalobcovia sa nemôžu domáhať finančného zadosťučinenia za nemajetkovú ujmu utpenú inými osobami.

7. Okresný súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP uzavrel, že každý zo žalovaných má proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zohľadnil neúspech žalobcov v dôsledku zamietnutia ich žaloby v časti o určenie neplatnosti záložnej zmluvy a o primerané finančné zadosťučinenie požadované vo výške 1.000 eur, a vo zvyšku - v zastavených častiach konania - ich procesné zavinenie titulom ich procesnej zodpovednosti. Súd uviedol, že dôvodnosť podania žaloby nemohol konštatovať v zastavených častiach, hoc zdanlivo došlo k späťvzatiu žaloby pre správanie sa žalovaného v 1/ rade pre upustenie ním od dražby, avšak žalovaný v 1/ rade sa k tomuto kroku rozhodol, pretože tretie osoby (záložcovia) uhradili záväzok žalobcov z úverovej zmluvy, to znamená, že ku späťvzatiu (čiastočnému - poznámka odvolacieho súdu) žaloby došlo nie pre správanie sa žalovaného v 1/ rade, ale pre správanie záložcov a preto nebolo možné voči žalobcom uplatniť ani výnimku z rozhodovania o náhrade trov konania.

8. Proti rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/. Domáhali sa zrušenia rozsudku a žiadali vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Hodnotili rozhodnutie za nezákonné, predpokladajúce svojvôľu. Vytýkajú, že súd zaťažil konanie závažnou vadou, pretože nerešpektoval požiadavky medzinárodných zmlúv. Oni ako žalobcovia vystupujú v postavení spotrebiteľov. Okresný súd sa ale odklonil od príslušných ustanovení, poprel ich účel a význam, poprel ich základné právo na súdnu ochranu. Naopak, namiesto práv spotrebiteľa chránil v konaní záujmy dodávateľa (žalovaného 1/) a tak boli ukrátení na svojich právach na spravodlivý súdny proces. Pojednávanie vo veci samej bolo iba jedno. Súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými dôkazmi, neaplikoval zákony o ochrane spotrebiteľa, nepodrobil zmluvu úverovú, záložnú abstraktnej súdnej kontrole. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu hodnotia odvolatelia za nepreskúmateľné, nie je v ňom uvedené, čím sa súd zaoberal, aké dôkazy vykonal, aké nevykonal. Boli podvedení, pretože nemali vedomosť o čiastke za úver, ktorá bola uhradená záložcami. Rozsudok bol jednoznačne dopredu pripravený, nakoľko konanie trvalo iba krátko a súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie predloženými listinami. Takéto konanie súdu považujú odvolatelia za hrubo nemorálne a v rozpore so zákonom. Napokon konanie žalovaných bolo v rozpore s dobrými mravmi, čím sa súd nezaoberal.

10. V otázke nároku o náhrade trov konania žiadajú zohľadniť dôvody hodné osobitného zreteľa a rozhodnúť podľa § 257 Civilného sporového poriadku, ktoré predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Predpokladom použitia uvedeného ustanovenia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane a existencia výnimočnosti daného prípadu. Dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Do úvahy treba brať tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj strán v konaní. Odvolatelia uvádzajú ďalej, že súd už pred nariadením pojednávania mohol posúdiť, že ide o zjavne nedôvodnú žalobu a mohol ich vyzvať na jej späťvzatie a neboli by vznikli žiadnej zo strán trovy konania V tejto súvislosti poukazujú aj na znenie § 138 Civilného sporového poriadku upravujúce charakter zjavne nedôvodnej žaloby.

11. Odvolatelia v ďalšej časti odvolania poukazujú na správanie sa veriteľov v oblasti spotrebiteľských vzťahov, na to, že niektoré subjekty sa vyznačujú predátorskými metódami dosahovania zisku. Ich postupy naplňujú znaky neštandardného, nemorálneho a dravého správania. Žalovaní 1/ a 2/ sa podobne správajú tiež, domáhajú sa všelijakými nekalými praktikami na spotrebiteľovi aby platil, prostredníctvom vymáhačských firiem, vyhlásením dražby, obťažujú človeka smskami, telefonicky, robia psychický nátlak, aby mal spotrebiteľ výčitky svedomia. Úroky dosahujú aj 100%, výnosy sú v prospech veriteľa dražobníka a potrebujú zlikvidovať človeka aj keď sa cíti ohrozený po právnej stránke. Z hľadiska právnej teórie odvolatelia poukazujú v odvolaní na tzv. princíp ochrany slabšej zmluvnej strany a v čom táto ochrana v rovine právnej spočíva.

12. Dodali, že podpísaním zmluvy sa dostali do nelichotivej situácie, hoci žalovaného 1/ na svoj krok prestať platiť na úverovú zmluvu upozornili, ten sa však zachoval absolútne neprofesionálne a po podaní žaloby do 4-och mesiacov vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pretože mu nešlo o nič iné, ale iba predať založenú nehnuteľnosť, ktorá mala mnohonásobne prevyšujúcu hodnotu ako samotný zostatok úveru. Neprihliadal ani na skutočnosť, že úver vždy riadne platili.

13. Žalovaní v 1/ rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa plne stotožnil s právnym názorom okresného súdu a domáhal sa potvrdenia rozsudku pre vecnú správnosť. Mal za to, že súd zistil skutkový stav úplne a správne, vykonal všetky potrebné dôkazy a svoje rozhodnutie riadne i odôvodnil. Odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné a náležité sa vysporiada s tvrdením žalobcov.

14. Žalovaný v 2/ rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov poukazuje na to, že žalobcovia napádajú v odvolaní rozsudok síce v celom rozsahu, pritom vo výrokoch I., II., III. rozsudku konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami 1/ a 2/. Z odvolania žalobcov nie je mu jasné aké procesné podmienky neboli splnené, ako sa prejavil nesprávny procesný postup súdu a aké procesné práva boli žalobcom odopreté. Taktiež nevyplýva z odvolania, akú inú vadu malo mať súdne konanie alebo aký navrhovaný dôkaz súd nevykonal. Odvolatelia žiadnym spôsobom nekonkretizujú, akú medzinárodnú zmluvu súd nerešpektoval, od akých ustanovení sa odklonil, iba stroho a účelovo konštatujú nemorálne a rozporné konanie súdu so zákonom. Nie je dôvod pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať § 257 CSP. Okolnosti, že žalobca je spotrebiteľ a laik, ktorý nemohol posúdiť dôvodnosť žaloby, nie sú dôvodmi osobitného zreteľa. Pred podaním žaloby sa mohol buď poradiť s právnikom alebo sa mohol obrátiť so žiadosťou o bezplatnú právnu pomoc na Centrum právnej pomoci. V odvolaní vytyka žalobca súdu, že mohol vyzvať na späťvzatie žaloby ak mal za to, že je zjavne nedôvodná, uvedené odvolacie tvrdenie je podľa názoru žalovaného v rade 2 účelové a zavádzajúce, pretože z odvolania vyplýva názor žalobcu o dôvodnosti podanej žaloby. Žalovaný v 2/ rade poznamenal, že vykonáva svoju podnikateľskú činnosť od roku 2011 a je významnou obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa správou pohľadávok a realizáciou dobrovoľných dražieb. Zdrží sa vyjadrenia k subjektívnym názorom a postojom žalobcu k výkonu jeho podnikateľskej činnosti.

15. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie podali v zákonnej lehote na to oprávnené strany sporu proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní dotknutých výrokoch podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Nedotýkal sa tých výrokov, v ktorých okresný súd z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcami konanie zastavil.

16. Hoc odvolatelia uvádzajú v prvej časti odvolania, že napádajú rozsudok ako celok, odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu iba tie výroky rozsudku, v ktorých okresný súd meritórne rozhodoval : o zamietnutí žaloby v časti, v ktorej sa žalobcovia voči žalovaným domáhali určenia neplatnosti záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 26.5.2005, o zamietnutí žaloby v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali voči žalovaným 1/, 2/ primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000 eur a ďalej bezprostredne súvisiaci výrok o náhrade trov prvoinštančného konania. Vo vzťahu k ďalším výrokom I., II., III. odvolací súd nevykonal odvolací prieskum, do týchto výrokov žalobcovia nesmerovali po vecnej stránke žiadne odvolacie dôvody, navyše okresný súd akceptoval v podstate ich dispozitívny procesný úkon - späťvzatie žaloby.

17. Žalobcovia vytykajú okresnému súdu závažnú vadu v jeho postupe, popretie ich základného práva na súdnu ochranu, že boli ukrátení na svojich právach na spravodlivý súdny proces, že sa súd nevysporiadal so všetkými dôkazmi, nepripustil vykonanie ďalších dôkazov.

18. Odvolatelia namietali nesprávny procesný postup okresného súdu iba v rovine všeobecnej, odvolací súd bol viazaný takýmto vymedzením a aj pri vykonaní odvolacieho prieskumu sa s týmto princípom riadil. Z obsahu spisu zistil, že okresný súd postupoval v spore procesne v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Vytvoril žalobcom procesný priestor na uplatnenie prostriedkov procesného útoku, na nariadené pojednávania predvolal strany sporu, ich vypočul, vychádzal z dôkazov, ktoré strany sporu produkovali a vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu nič nebránilo podľa názoru

odvolacieho súdu okresnému súdu, aby o žalobe žalobcov (vychádzajúc súd z obsahového vymedzenia žaloby) na nariadenom (meritórnem) pojednávaní rozhodol.

19. Potom ako žalobcovia 1/, 2/ učinili procesný úkon čiastočného späťvzatia žaloby a okresný súd vo výrokoch I., II., III. konanie v konkrétnych častiach žaloby zastavil, správne sa zaoberal iba so zvyškom žaloby a v súlade s právom uzavrel, že žaloba žalobcov v časti o určenie neplatnosti zmluvy o záložnom práve zo dňa 26.5.2005 a v časti o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000 eur nie je dôvodná. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd vyargumentoval svoje skutkové a právne úvahy, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby a konštatovaniu jej neopodstatnenosti v zamietavej časti.

20. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia vyargumentoval, z ktorých konkrétnych skutočností vo vzťahu k hodnoteniu zamietajúcej časti žaloby vychádzal, ako premietol do rozhodovania o konštatovanej neexistencii naliehavosti právneho záujmu o určenie neplatnosti zmluvy o záložnom práve zo dňa 26.5.2005 ustanovenie § 137 písm. d), c) Civilného sporového poriadku. K tejto časti rozhodnutia odvolatelia v dôvodoch odvolania vecné námietky nevzniesli. Okresný súd uzavrel správne aj právnu otázku - nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v spore. I keď odvolatelia voči uvedenému záveru okresného súdu odvolacie argumentácie neuvádzali, odvolací súd považuje za svoju povinnosť k dotknutej právnej otázke sa vyjadriť v záujme zdôraznenia vecnej správnosti záverov okresného súdu. Úspech žalobcov v spore (vo vzťahu k meritórne posudzovaným nárokom) závisel od toho, či boli účastníkmi hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodili uplatnený nárok. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno - právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je (vid' aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 192/2004). V súdnej veci bolo jednoznačne preukázané, že žalobcovia neboli zmluvnými stranami zmluvy o záložnom práve uzavretej dňa 26.5.2005, teda nie sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia namietat' neplatnosť zmluvy ktorej účastníkmi neboli, z obdobného dôvodu nie sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia vo vzťahu k nároku o primerané finančné zadostučinenie uplatnené titulom porušenia práv zo zmluvy ktorej účastníkmi neboli, čo zásadne viedlo k ich neúspechu, zároveň k zamietnutiu žaloby v týchto uvádzaných nárokoch.

21. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ namietajú, že súd nevykonal tzv. abstraktnú kontrolu v spotrebiteľskej veci, že sú v pozícii spotrebiteľov, tento ich odvolací argument je bez právneho významu, preukázateľne totiž zmluvnými stranami zmluvy o záložnom práve zo dňa 26.5.2005 žalobcovia neboli. Pokiaľ sa malo vykonanie abstraktnej kontroly týkať podľa odvolateľov úverovej zmluvy, žalobcovia v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti splátkového úveru z 26.5.2005 zobrali žalobu späť a konanie vo vzťahu k tomuto nároku bolo zastavené, navyše treba zdôrazniť, že okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia zodpovedal, že na právny vzťah založený zmluvou o splátkovom úvere z 26.5.2005 nedopadá ustanovenie § 3 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľov, keďže v súdnej veci úver presahoval 20.000 eur preto ho nebolo možné hodnotiť za úver spotrebiteľský a zmluvu za spotrebiteľskú, následne súd z týchto dôvodov vykonanie abstraktnej kontroly z pohľadu ustanovenia § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov úplne vylúčil.

22. Je jednoznačné, že späťvzatím žaloby žalobcovia 1/, 2/ procesne zavinili zastavenie konania v častiach konkrétne vymedzených vo výrokoch I., II. a III rozsudku. Zodpovedajú tak za procesný výsledok na zastavenom konaní ohľadne týchto uplatnených nárokov. Dôvody uvádzané žalobcami, ktoré by podľa nich založili aplikáciu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania odvolací súd nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa. Je totiž v rovine hypotetickej, či by žalobcovia 1,2 zobrali žalobu späť, ak by súd ich ešte pred nariadením meritórného pojednávania vyzval na späťvzatie žaloby aj v časti posúdených nárokov, napokon aj v takomto prípade by sa jednalo o procesnú zodpovednosť žalobcov na zastavenej časti konania, navyše žalobcovia aj v odvolaní aj v priebehu odvolacieho konania prezentovali presvedčenie o opodstatnenosti žaloby aj v prípade tých nárokov o ktorých okresný súd rozhodol zamietnutím.

23. Pokiaľ žalobcovia v súvislosti s prípadnou aplikáciou ust. § 257 Civilného sporového poriadku pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania poukazujú na charakter správania sa veriteľov v spotrebiteľských vzťahoch, ich praktiky voči spotrebiteľom, spôsoby ich postupu, nekonkretizovali ako vo vzťahu k nim sa v súdnej veci v rovine výnimočnej prejavili. Rozhodujúcou aj podľa názoru odvolacieho súdu pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania bola zásada procesného zavinenia a

procesnej zodpovednosti žalobcov na zastavených častiach konania a ich neúspech v zamietnutých častiach žaloby, vedúce k priznaniu nároku na náhradu trov prvoinštančného konania žalovaným voči žalobcom.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalobcom 1/, 2/. Žalobcovia v odvolacom konaní úspešní neboli, žalovaní, v odvolacom konaní úspešní si náhradu trov odvolacieho konania uplatnili. Dodáva, že aj o výške trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods.2 CSP.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.